

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo je v Ljubljani, Breg štev. 12./II.

Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Uprava: Ljubljana VII., Zadrugi dom 269.

Ček. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za inozemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovalne in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debelo tiskana beseda stane 1— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1— Din. V oglasnem delu stane pe-
titna enostolpna vrsta 2-25 D. Pri večjem številu objav popust.

Št. 138.

V Ljubljani, sreda 25. avgusta 1926.

Leto I.

Pripravimo se!

19. septembra se bo vršila v Celju strankina konferenca, ki bo za nadaljni razvoj naše stranke in naše ideje velikega pomena.

Na dnevnem redu konference so izredno važna organizacijsko načelna in taktična vprašanja. O teh vprašanjih smo že otvorili v našem listu diskuzijo, ki nam bo pomagala prav razumeti mnenje naših sodrugov o tej in oni točki dnevnega reda. Za danes se nam zdi potrebno povdarjati, da se morajo za ta kongres zanimati vsi naši člani, vse naše politične organizacije. Potrebno je predvsem, da so na tem kongresu zastopane po svojih delegatih vse krajevne organizacije. Čeprav so bile v zadnjem letu vse naše sile predvsem udeležene pri različnih javnih in volilnih akcijah, vsled česar nismo mogli posvetiti vso pažnjo naši politični organizaciji, se je število politično organiziranih članov vendar vzdržalo na lepi višini. Vse te člane treba sedaj opozoriti na potrebo, da se politična organizacija še bolj ojači, zlasti pa, da se pointenzificira stik med krajevnimi organizacijami in pokrajinskim načelstvom ter da se da vsemu našemu strankinemu in organizacijskemu in javnemu delu enotnejši karakter in ravno linijo.

Strankin kongres mora rešiti zelo važna taktična vprašanja, mora pa tudi najti čas, da reši mnoge nič manj važne organizacijske zadeve. Pri tem poslednjem poglavju pa ne more biti govora le o politični organizaciji, govoriti moramo tudi o zelo perečem vprašanju našega tiska.

»Delavska politika«, ki je nasledila »Socialistu«, je danes glavni organ naše stranke, glavno strankino delo je v zadnjem času vršil pravzaprav le naš list. Nujno potrebno je

zato, da se razširjenju našega lista posveti večja pažnja kot doslej. Delati za razširjenju našega lista, pomeni obenem, delati za razširjenju in utrditev našega socialističnega gibanja, naše Socialistične stranke. To moramo poudarjati, da predložimo vsem našim somišljenikom, kako važno je tudi po tej strani delo za naš list.

Strankin kongres bo pa mogel zaključiti z uspehom svoje delo le, ako se bodo vse naše organizacije tudi nanj primerno pripravile. Dolžnost strankinih krajevnih odborov je, da skličejo takoj svoje krajevne politične sestanke, da se člani na teh sestankih pomenijo o nalogah kongresa, da povedo svoje mišljenje, pošljejo svoje predloge, izvolijo v smislu statuta svoje delegate. To morajo naše organizacije takoj storiti. Do 19. septembra je le malo časa več in dotlej mora biti glavno delo kongresa pravzaprav že izvršeno.

Pripravimo se torej! Strankino delo ne sme biti le delo nekaterih sodrugov, strankin kongres mora biti delo vseh članov, za njegove naloge in sklepe se morajo vsi naši pristajaši enako zanimati.

Glavne referate in resolucije, ki bodo kongresu predložene, bomo v našem listu še priobčili, medtem pa naj vsi strankini organizatorji in odborniki vrše nemudoma vso pripravljeno delo, da bo kongres res verna podoba strankine moči, složnega mišljenja in zdravega razpoloženja vseh naših somišljenikov in sobojevnikov.

Našo stranko čakajo še težki trenotki, težke naloge in borbe. Strankin kongres mora pokazati pot do nadaljnega uspešnejšega razširjenja in uveljavljanja našega socialističnega gibanja in naše socialistične ideje.

Na delo!

četudi trenutno še neorganiziranih mas ravno zato tembolj potrebne, ker take akcije predvsem vzdramijo delavstvo iz apatije in mrtvila ter ga prej ali slej privedejo v organizacijo, ki je alfa in omega delavskega pokreta.

Glavna smernica torej, ki si jo moramo na pokrajinskem zboru v Celju začrtati je: agitatorično delo med delavskimi masami v večjem obsegu, ki bo vzbudilo predvsem razredno zavest in privedlo do utrditve — številno in duševno — naših organizacij! In ker so minuli časi frazerstva in demagogije, bodo take akcije brezdvomno dosegle to, kar si vsak iskren marksist želi, namreč popolno celokupnega proletariata Jugoslavije, na podlagi čistega marksizma in neokrnjenih socialističnih načel!

Da ponovim: Med delavske mase v mestu in na deželi, ki so se udale usodi, ali pa iščejo rešitve v raznih meščanskih »ljudskih« strankah. Med delovni narod z vsemi razpoložljivimi močmi, da mu povemo in dokažemo še vedno živo resnico, da rešitev proletariata mora biti delo njega sa-

meja! To naj bo glavna smernica, ki naj jo pokrajinski zbor v Celju za naše bodoče delo začrta! Ako bomo delo, ki ga ta smernica od nas zahteva sistematično vršili, smo lahko uverjeni, da nam bo prineslo pozitivne uspehe glede organizacije in tiska in za tem uspehe na polju razrednega boja in razrednih interesov proletariata!

Glede drugih smernic, o katerih bo morda govora na pokrajinskem zboru, pa naj velja načelo, da je v stranki mesto za vsakega, ki se hoče v okviru strankinega programa in statuta udejstvovati in uveljaviti na podlagi zaenkrat sicer deljenih a vendar v glavnem skupnih načel.

V taktičnem oziru, posebno pri večjih akcijah za interese proletariata, pa naj bo naše delo usmerjeno na tir sodelovanja med različnimi delavsko razrednimi organizacijami in strankami, ki naj izključuje vsako sodelovanje s katerokoli meščansko stranko ali njenimi priveski. Kajti čim manj sodelovanja z meščanskimi strankami, tem bolj za proletariata!

Zopet generalska revolucija v Grčiji.

Grčijo že dolga leta vlada soldateska. Generali so nekaj časa složni, potem se pa spro ter prav na hitro eni proti drugim napravijo »revolucijo«. Skupaj so vodili ponesrečeno vojno proti Turčiji, skupaj so justificirali 6 meščanskih ministrov, ki sicer niso ne boljše in ne slabše vladali kot generali prej in poslej. Ob odslovitvi kralja so se med generali začeli razdori in par let so nekateri vedno na skoku: ali v vlado ali pa v ječo in beg.

Zadnja generalska revolucija je bila prav na hitro v nedeljo zjutraj ob dveh. Generala Pangalosa, ki je začel diktirati lani 25. junija, je vrgel general Kondilis. Admiral Konduriotis je proglašen za državnega predsednika. Ministri in prijatelji izpodrinjenega Pangalosa romajo v zapore. Pangalosa samega je zatekla »revolucija« na letovišču. Eni pravijo, da je ujet, drugi pa domnevaajo, da je ušel ter da pripravlja novo revolucijo.

Vse to se godi seveda v imenu »svobode in naroda«, narod pa ima od enega generala toliko kot od drugega, namreč: socialne krivice ter strašen nered v gospodarstvu in upravi.

Nemiri ob bolgarski meji.

Neprestani nemiri v južni Srbiji ob bolgarski meji so zelo zanimivi v zunanem in notranje političnem pogledu. V posebno dober primer lažnjivosti vojno-zaključnega in pariškomirovnega gesla »Samoodločba narodov« so Makedonci razdeljeni, ali kakor pravijo, »priznani« trem državam: SHS, Bolgariji in Grčiji. Ob toliki »iskrenosti« gesla o samoodločbi narodov je seveda jasno, da se nobena od teh treh držav ne strinja z geslom »Makedonijo Makedoncem«. Vsaka si prizadeva, od Makedonije kar mogoče največ vzeti. Radi Makedoncev se že od nekdanj prepirajo Srbi in Bolgari. Eni pravijo, da so Makedonci Srbi, drugi pa, da so Bolgari. Da bi pa Makedonce priznali za Makedonce in makedonsko zemljo za makedonsko last, pa ne pade ne enim, ne drugim na um.

Bolgarska vladajoča gospoda se je izkazala posebno zvito. V čisti pokret za samostojno Makedonijo je vrinila svoje agente ter kmalu spravila na svojo stran močno strujo z lažnjivo obljubo, da bolgarske vlade delajo za osvobojenje Makedonije. Makedonska organizacija na strani bolgarskega režima je znana pod imenom »makedunstvujušči«, bistvo nje-
no pa je to-le: voditelji so od bolgarskega režima podkupljeni, masa je pa zapeljana.

Kaj pa delajo v Belgradu? — Edino bolgarsko vlado — Stambolijskijevo, — ki ni trpela sleparije z Makedonci, je vodilna politična družba (Pašičeva) najhujše blatila, Cankove krvnike, ki so v masah najkrvoločnejše morili kmetske in delavske bolgarske voditelje, prave demokratične in skrajno spravljive Jugoslovane, so pa prav lepo kot prave Bolgare sprejeli v svoji sredi.

Potem: oblastniki po južni Srbiji proglašajo že leta in leta vse svoje politične nasprotnike za »makedunstvujušče«, kar ima za posledico, da je za te nesrečnike pri oblastih stokrat več batin in celo krogel kot pa najosnovnejših državljskih pravic.

Nadalje: razni načelniki, ki najstrašneje tlačijo reveže pod pretvezo makedonskega komitaštva ali ustaštva, imajo za prijatelje in zaupnike — bogate kolovodje od bolgarskih imperialistov osnovane in plačane hajdučije. To se je izkazalo nedavno po umoru poštenega srbskega prosvetnega delavca Spasoje Hadžipovića. Organizator umora, neki Londrov, po vojni radi mnogih zločinov obsojen na smrt, ni bil skrit na svobodi, ampak javno velik prijatelj prijatelj in zaupnik radikalskega velikega župana v Bitolju.

Naravna posledica vsega tega so neprestani nemiri: nekolikokrat obupna dejanja po krivem obdolženih in preganjanih, mnogokrat pa v gotove svrhe dogovorjene in uprizorjene pustolovščine prijateljev in sorodnih duš z ene in druge strani, ki se cinično igrajo z rojaki ravno tako, kakor z Makedonci.

Širite naš list!

V. K.

Naše smernice za bodočnost.

(K strankinemu zboru v Celju.)

Začasni dnevni red izrednega pokrajinskega zbora naše stranke, ki se bo vršil 18. in 19. septembra v Celju, obsega med drugim tudi točki: »Strankin položaj in smernice za bodočnost« ter »Organizacija in tisk«. Ti dve točki bi se lahko združili v eno, kajti strankin položaj je bil in bo vedno odvisen od organizacije in tiska, ker če sta ta dva v redu, to se pravi, če je organizacija številčno in duševno jaka in tisk dovolj razširjen, strankin položaj mora biti boljši nego je danes. Povedal sem to uvodoma ne da bi hotel obsirno govoriti o organizaciji in tisku, ker mora biti vsakomur jasno, da z njimi stojimo in pademo, pač pa z namenom, da povem par misli o smernicah, ki si jih moramo začrtati, da zboljšamo strankin položaj in privedemo naš pokret v pravi tir.

Iskati novih smernic izven onih, ki so začrtane v našem programu in statutu in ki so načelnega značaja, ne moremo in ne smemo, ker je to zadeva cele stranke, zato mislim, da ima dnevni red pokrajinskega zbora pred očmi smernice organizatoričnega in taktičnega značaja, o katerih hočem povedati svoje misli.

Centralno vodstvo naše stranke je pred kratkim poslalo vladi, narodni skupščini in vsem poslanskim klubom spomenico, v kateri označa res brutalno gaženje delavske zakonodaje. Že samo ta spomenica je za nas

prav dobra smernica in kažipot kam naj krenemo, da nam v bodoče ne bo treba pošiljati spomenic onim, ki tep-tajo in bodo še tep-tali pravice, ki si jih je delavstvo s težkimi žrtvami in dolgotrajnimi boji priborilo, tep-tali tako dolgo, dokler ne bomo vsi spoznali, da rešitev leži v dejanjih nas samih! Kakor je gotovo, da je strankino vodstvo v očigled reakcije naše buržuazije moralo nekaj narediti, da brani težko priborjene pravice delavstva, tako je gotovo, da bo ta buržuazija nadaljevala svoje reakcionarno delo in kljub vsem pisanim protestom gazila najelementarnejše pravice delovnega ljudstva.

Poleg uničevanja socialnih pridobitev delavstva vidimo, da se gazijo tudi politične pravice, — v Sloveniji n. pr. kršenje občinske avtonomije in poslabšanje volilnega zakona v večjih občinah, v celi državi pa zavlačevanje volitev v oblastne skupščine itd. Če dodamo še vedno hujšo gospodarsko krizo, ki tare predvsem in najbolj delavski razred, imamo dovolj podlage za določitev smernic našemu delu.

Ako zasledujemo gibanja proletariata v drugih državah, vidimo, da se delavske mase drugod vse bolj zanimajo za vprašanja, ki tangirajo interese proletariata. Razumem, da smo mi organizatorično še daleč za proletariatom drugih držav. Vendar pa mislim, da so pri nas akcije širokih,

čičevo zunanjo politiko razsodnejši in miruljubni može v zunanjem svetu in da bo vsled tega precej vede po Dravi steklo, predno se bomo zopet začeli vojskovati, je vendar bila po vsej Evropi doslej navada — vsaj v oni mali Evropi, ki je militaristična, kot mi, — da so dodeljevali vojaške obveznike k temu ali onemu polku, ne da bi ti imeli vsled tega kake sitnosti. Obvestilo se jim je dostavilo na dom, pa mirna Bosna. Pri nas bodo pa morali vsi mariborski letniki od 1871 do 1904 v nedeljo, dne 12. septembra na Tezno, kjer bo vojaška uprava na licu mesta uradovala in jih poučila o praktičnem vojaškem življenju ... To je tedaj mobilizacija za en dan! Vsak bo moral prinesiti seboj jesti za ves dan, ker bo marsikdo lahko boža hvalil, če bo do večera na vrsto prišel. Nimamo besed, da bi dovolj obsodili ta napoleonski sistem, ker visi nad nami Damoklejev meč v podobi tiskovnega zakona. Želimo le eno: Če je še kaj vplivnih mož pri nas, naj skušajo to na nek način preprečiti. Morda spregovore o tem kako besedo naši poslanci.

Buržujski smeh. Delavci vedo, kaj je »Marburger Zeitung« ne samo v razrednem, temveč tudi v političnem pogledu. V slednjem igra ta list opozicijo, če niso — samostojni demokrati na vladi. Mar bi nam bile vse te neresne igre, če se tu pa tam ne bi pokazala hote ali nehoti tudi brutalna protisocialna taca! Te dni je obravnaval ta list — štrajk. Hotelo je biti duhovito, izpadlo je pa neumno. Najprej pravi, da je »za rešitev socialnega vprašanja samo dvojce: kompromis in sila in da smo se najpriročnejše (billigkeitshalber) odločili za silo, za štrajk«. Potem sledi nekaka medla graja dejstva, da je »pravica« vedno na strani delodajalca, da vlade po natku hudega angleškega štrajka ne smejo biti popustljive, konča se pa z opisom, kako je neki silno »jovijalni« podjetnik pred kakimi 30. leti poravnal spor ali štrajk svojih delavcev s — silnimi batinami, ko si je obrisal brke od idilčno zavžitega piva. S poskusom ironije se sicer še pristavlja začudenje, da take metode ne uporablja naš zunanji minister, ko že več tednov štrajkajo v Dalmaciji cementarji, a vse skupaj je vendarle pravo buržujsko zasmehovanje. Navedba, da so bili delavci iz solnčnega juga, dela celo stvar še nižjo, pa naj bo laskanje gotovi tendenci še tako priročno ali za »Mbr. Ztg.« »billigkeitshalber«. Delavci niso ločeni na sever in jug. — Ko že tako vratolomno skače od samostojno-demokratske politične komande med svoje raznolične čitatele, naj se rajši tudi na posebnem mestu, s posebnim imenom in črkami ogiblje socialnega polja.

Obup državnih uslužbencev — in stanarina. Iz krogov državnih uradnikov, ki jim je že sedaj poplava odnesla najmanj po 100 Din mesečno in s tem rešila našo dično državno upravo, se slišijo obupni glasovi. Zdaj so jim že začeli zmanjševati doklade in za november jim še grozi povišanje stanarine, ako se uveljavi novi načrt stanovanjskega zakona. Splošna zahteva drž. uradnikov je, da naj se vsaj stanovanjski zakon podaljša za eno leto, ako so že morali res odtrgovati za poplave in drugo. Saj tu naj bi vlada pomagala in preprečila povišanje stanarin. Ako pa še to dovoli, potem je našim državnim uradnikom, ki so že do vratu zadolženi, naravnost obupati in skočiti v vodo. Državnim u-

radnikom pa kličemo, naj se tako kot na Francoskem in drugod, organizirajo po sindikalnem vzorcu in naj pokažejo svoj stanovski ponos, ne pa, da se dajo kot kullji izmzgavati od vladnih strank do zadnje kaplje krvi.

Tezno. Občinske volitve, ki so se vršile v nedeljo, so pokazale, da med volilci ni bilo pravega zanimanja za nje in da mnogi ne pojmujejo izredne važnosti občinske samouprave. Vendar pa je naša lista pri teh volitvah prav dobro odrezala, kar je iz naslednjih rezultatov razvidno: **Naša lista je dobila 40 glasov in tri odbornike**, lista dela in reda 48 glasov in 2 odbornika, neodvisna delavska stranka 8 glasov in nič odbornikov, nepristranska strankarska lista 23 glasov in enega odbornika, klerikalci 17 glasov in 1 odbornika (z ostankom), demokratsko fašistična lista 49 glasov in 2 odbornika. Od 344 volilcev jih je prišlo 185 na volišče, med onimi, ki so ostali doma, je večina delavcev, ki se svoje dolžnosti niso zavedali, dočim so demokrati in fašisti spravili svoje ljudi — takozvano inteligenco — do zadnjega moža na volišče. Toliko jih je in nič več in sedaj naj tudi vedo, da so v občini silna manjšina, ki tudi v novem občinskem svetu ne bo imela prilike odločati. Tezno ne boste dobili nikoli v svoje roke. Proti fašizmu gre vse kar misli demokratično!

Tržič.

Šolsko leto 1926-27 se prične na deški in dekliški meščanski šoli v Tržiču v soboto, dne 4. septembra ob 8. uri v župni cerkvi. Vpisovanje bo za vse razrede v sredo, 1. in četrtek 2. septembra v ravnateljstvo pisarni. Na novo vstopajoči učenci naj pridejo v spremstvu staršev in naj prinese seboj zadnje šolsko izpričevalo, rojstni list in potrdilo o cepljenju koz. Pri vpisovanju se sprejmejo tudi priglasitve za šolarsko kuhinjo. Razredni in ponavljalni izpiti se začno v ponedeljek, dne 30. avgusta po redu, ki je objavljen na oglasni deski ravnateljstva.

Gornja Lendava.

V Prekmurju, kjer so doslej lovile meščanske stranke svoje kaline in varale prekmursko kmečko delavstvo, pričena doba socialističnega prebujanja. Za nedeljo, dne 29. avgusta, ob 11. uri dopoldne sklicuje Socialistična stranka Jugoslavije javen shod v gostilno Maršik, v Gornji Lendavi. — Že organizirane sodruge in somišljenike vabimo, da se shoda polnoštevilno udeležijo. — r.

Muta.

V nedeljo, dne 22. t. m. se je vršil pri nas ustanovni občni zbor »Svobode« katerega so se udeležili vsi tukajšnji člani. Občnemu zboru je predsedoval s. Sahornig, v imenu centrale je poročal o pomenu in namenu kulturne organizacije s. Petejan iz Maribora. Po končanem poročilu se je izvolil sledeči odbor podružnice: Sahornig Ferdo, predsednik, Schaubberger Rudolf, namestnik, Gerold Josip, tajnik, Sušek Marko, namestnik, Gigerl Ivan, blagajnik, Hude Franc, namestnik. Otl Jožef in Fittmeyer Ferdo v kontrolo. — Za telovadno enoto: Schaubberger Rudolf, načelnik, Schauc Kristian, namestnik, Sahornig Jože, ekonom. Pušnik Viljem, namestnik, Semacher Ivan in Urnaut Konrad, samaritanca. Podružnica ima lep in številni telovadni in dramski odsek. Ustanovil se bo tudi pevski odsek ter čitalnica.

Poročilo Delavske zbornice za Slovenijo

(Konec.)

4. Da ostane naložen ves preostanek za leto 1925 in eventualni preostanek za prvo polovico l. 1926 pri Središnjem uradu v Zagrebu kot fond za zgradbo poslopja zbornice. Od tega preostanka bo treba odvojiti znesek 425.000 Din kot prispevek za zgradbo poslopja centralnega tajništva Delav. zborn. v Beogradu.

Ostanek bo znašal po 1. avg. 1927 predvideno nad 2 milijona dinarjev in bo ostal rezerviran za zgradbo poslopja naše zbornice ter bo naložen pri Suzoru na naše ime.

Da pa se bo mogel vporabiti za svoj namen, bo treba glede eventualne nove gradnje, odnosno glede eventualnega nakupa poslopja zbornice še konkretnega sklepa skupšči-

ne zbornice in posebne odobritve od strani ministrstva za socialno politiko.

Tako je s tem rešenjem ministrstva za socialno politiko znatno približana svoji rešitvi vroča želja slovenskega delavstva, da dobi njegova zbornica svoj dom.

Skrb za brezposelne.

Predvojna statistika za bivšo Kranjsko je izkazovala 1 odstotek brezposelnih, pri čemur prevžitarji in rentniki niso bili vštet, temveč tisti, ki niso imeli rednega posla v svoji stroki.

Za prehrano tega števila ljudi bi bilo treba 2.3 milijona zlatih kron, ali najmanj 23 milijonov dinarjev.

Po vojni se je število brezposelnih seve povečalo.

Iz tega se vidi, da z enostavnim podpiranjem problem brezposelnosti vsaj z našimi sredstvi ni rešljiv.

Treba je predvsem izpopolniti organizacijo delovnega trga, iskati delovnih prilik. V to se mora porabiti glavni del nabranega, za brezposelne namenjenega denarja; denarne podpore pa morajo ostati omejene za slučaje največje sile.

Pri nas se pobira pri bolniških blagajnah prispevek za Borzo dela, ki bo od 1. avgusta t. l. enak prispevku za Delavsko zbornico.

Vsako leto se nabere v ta namen v področju naše zbornice nad 1.500.000 Din.

Ta denar pa je ostal neizrabljiv.

Tudi v času najtežje krize, kakor jo sedaj preživljamo, se ni mogel vporabiti in sicer ne za organizacijo dela, ne za podpore.

Kdor zahteva rešitev vprašanja podpiranja brezposelnih iz denarja Del. zbor., mora prvič predvsem vedeti, da so zneski, ki jih more zbornica za to nameniti, le kaplja v morje, drugič, da je tu institucija, ki pobira prispevke za ta namen, v isti višini, kakor so celokupni prispevki Del. zbor.

Prvo, kar se mora od DZ zahtevati v interesu brezposelnih je, da podvojijo svoje napore v tej smeri, da se prispevki, ki se pobirajo za Borzo dela, za svoj namen tudi vporabijo.

Tozadevno je naša zbornica skupno z drugimi zbornicami in centralnim sekretariatom v preteklosti vse storila in bo v bodočnosti svoje napore v tej smeri podvojila.

Ako bodo ti napore zmanjšali, se bo postavila na čelo gibanja, da se prispevki za Borzo dela sploh odpravijo, ker ne gre, da se pobirajo, a ne vporabljajo ne za organizacijo dela, ne za podpore, nasprotno, da je prišlo tako daleč, da morajo vzdrževati Delavske zbornice celo že obstoječe Borze dela in vršiti naloge, ki bi jih morale predvsem te.

Naša zbornica je storila za omiljenje brezposelnosti v rudarskih revirjih vse mogoče.

Za vzdrževanje Borz dela v Mariboru in Murski Soboti je sklenila prispevati do najvišjega zneska 47.000 Din.

Vkljub temu je v proračunu določila, da bo pod gotovimi pogoji brezposelne v najnujnejših slučajih tudi direktno podprla.

S svojimi nezadostnimi sredstvi si je morala staviti pri tem le omejene naloge.

Sklenila je vporabiti svojo kvoto za podpiranje brezposelnih tako, da pridoda posebno doklado k brezposelnim podporam, ki jih izplačujejo registrirane strokovne organizacije brezposelnim.

S tem je zasledovala dva namena:

Prvič je hotela vplivati na strokovne organizacije, da bodo skrb za brezposelne izpopolnile, neorganizirane delavce pa, da se oklenejo organizacij.

Na drugi strani pa je hotela vporabiti kontrolo strokovnih organizacij, ki svoje članstvo poznajo in doseči, da se izrabijo te podpore le za podpiranje najpotrebnejših.

Na brezposelnih podporah je izplačala DZ v prvi polovici 150.000 D. Te podpore so se razdelile na vse registrirane strokovne zveze, od katerih pa se je zahteval natančno specifičan obračun o vporabi. Samo ob sebi umevno je, da mora vpoštevati institucija, za katero prispeva vse delavstvo, pri tem tudi vse delavske organizacije.

Poseben odsek zbornice, v katerem so bili zastopani vsi klubi, je izdelal nov pravilnik, po katerem se bo v bodoče pri razdeljevanju brezposelnih podpor postopalo. Načela bodo ostala pri tem dosedanja. Pred vsem je treba obdržati pred očmi:

da Delavska zbornica ni društvo, ki bi delilo predvsem podpore za brezposelne, temveč razredna predstavica delavstva v vseh njegovih težnjah;

da brezposelne podpore niso za nikogar sredstvo za pridobivanje političnih prijateljev, in da mora biti prav posebno izključena vsaka taka misel pri instituciji, kakor je DZ;

da je pri podpori, ki je kakor kaplja v morje, nemogoče podpreti vse, ki so potrebni in da vstvarjajo take podpore prej nasprotnike, kakor prijatelje.

Uvidevni zaupniki, ki so zasledovali delo zbornice ob priliki krize v naših rudnikih, ob obstavitvi tovarne v Mostah, ki vpoštevajo naše napore in denarne žrtve za vzdrževanje Borz dela v Mariboru in Murski Soboti, ki si bodo predočili, da je pri dovoljenih kreditih od 710.000 D za prvo polletje, od katerega je bilo treba poslati 110.000 Din še za centralno tajništvo DZ, tako da ji je ostalo le še 600.000 Din razpoložljivega denarja, vporabila 150.000 Din, torej četrtnino za neposredno podpiranje brezposelnih, pa bodo morali priznati, da zbornica ne zasluži očitkov, da se ni brigala za brezposelnost.

**Nabirajte
nove
naročnike**

Ko dnevni trud konča

nam sladko spanje
da
kozareček zdravega

**A. JERAS
in drug
Ljubljana-Moste.**